

POSTANOWIENIE

Dnia 5 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Katowicach w VIII Wydziale Penitencjarnym i Nadzoru nad Wykonaniem Orzeczeń Karnych w składzie:

Przewodniczący:SSO Jacek Krawczyk

Protokolant:Ilona Cecot

po rozpoznaniu w sprawie **A. K. (A. K.)** s. J.

skargi skazanego

na decyzję Dyrektora Zakładu Karnego w W. z dnia 04.10.2017 r.

o zezwolenie skazanemu na korzystanie w celi ze sprzętu komputerowego celem posiadania dokumentów związanych z postępowaniami, których skazany jest uczestnikiem

na podst. art. 7 § 5 kkw oraz art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 1 § 2 kkw

postanawia

I. uwzględnić skargę skazanego A. K. i uchylić zaskarżoną decyzję Dyrektora Zakładu Karnego w W. z dnia 04.10.2017 r.

II. zezwolić skazanemu na posiadanie w celi mieszkalnej sprzętu komputerowego w postaci laptopa, z jednoczesnym pozbawieniem go technicznych możliwości dostępu do środków łączności przewodowych i bezprzewodowych w szczególności Internetu i innych środków mogących naruszać bezpieczeństwo i porządek w zakładzie karnym;

III. zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Skazany A. K. w dniu 02.10.2017 roku zwrócił się z prośbą do Dyrektora Zakładu Karnego w W. o wyrażenie zgody na bezterminowe zezwolenie z korzystania z laptopa w swojej celi mieszkalnej. Skazany wyraził konieczność posiadania dostępu do dokumentów dotyczących obecnie toczących się względem niego postępowań sądowych.

W dniu 04.10.2017 roku Zastępca Dyrektora Zakładu Karnego w W. wyraził zgodę na korzystanie ze sprzętu komputerowego przez skazanego w świetlicy Zakładu Karnego w W. pod nadzorem Funkcjonariusza Służby Więziennej, w wymiarze trzech dni w tygodniu po trzy godziny dziennie, do dnia 18.10.2017 roku. Po zakończeniu korzystania ze sprzętu, miał być on każdorazowy zwracany do magazynu.

Na powyższą decyzję skazany wniósł skargę w trybie art. 7 kkw zarzucając jej naruszenie art. 110a § 1 kkw poprzez pozbawienie go prawa posiadania w celi dokumentów związanych z postępowaniem, którego jest uczestnikiem.

Skazany wskazał, że na swoim sprzęcie komputerowym posiada liczne dokumenty dotyczące aktualnie toczących się postępowań, w formie elektronicznej oraz zapisów w postaci plików audio.

Skazany wniósł o zmianę decyzji Dyrektora Zakładu Karnego w W. w ten sposób, że uzyska on zezwolenie na stałe posiadanie w celi swojego sprzętu komputerowego.

Sąd Penitencjarny zważył co następuje:

Zgodnie z art. 7 § 5 kkw skarga na decyzję dyrektora jednostki penitencjarnej może wywrzeć pożądany skutek w postaci jej uchylecia lub zmiany tylko w sytuacji jej niezgodności z prawem. Sąd bada zatem, czy wskazany organ wykonawczy był uprawniony do wydania zaskarżonej decyzji oraz czy jej wydanie oparte zostało na właściwych przesłankach materialnych i formalnych.

Zdaniem Sądu zaskarżona decyzja w świetle art. 110a § 1 kkw jest niezgodna z prawem i zasługuje na uwzględnienie.

Należy zaznaczyć, że zaskarżona decyzja została wydana przez właściwy organ postępowania wykonawczego, lecz niezgodnie z obowiązującymi przepisami.

Na początku należy wskazać, że w przedmiotowej sprawie zbiegają się dwa odrębne, lecz kluczowe dla sprawy aspekty, które należy stopniowo rozważyć. Do powyższych kwestii należą: prawo skazanego do posiadania w celi dokumentów związanych z postępowaniami, których skazany jest uczestnikiem (art. 110a § 1 kkw) oraz uprawnienie skazanego do posiadania w celi sprzętu komputerowego (art. 110a § 2 kkw).

Wynikające z art. 110a § 1 kkw prawo skazanego do posiadania w celi dokumentów związanych z postępowaniami, których skazany jest uczestnikiem stanowi realizację zasady, wedle której osadzenie skazanego w zakładzie karnym nie może stwarzać dla niego większych dolegliwości niż te, które wynikają z celów orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności. Prawo to przysługuje skazanemu z mocy prawa, a więc nie wymaga decyzji dyrektora jednostki penitencjarnej.

Z kolei z dyspozycji przepisu art. 110a § 2 kkw wynika, że posiadanie sprzętu komputerowego w celi nie jest prawem skazanego, lecz jedynie jego uprawnieniem o charakterze fakultatywnym. Warunkiem skorzystania z ww. uprawnienia jest uzyskanie zezwolenia dyrektora zakładu karnego, a więc pozytywnej decyzji o charakterze uznaniowym.

Decyzją z dnia 04.10.2017 r. Dyrektor Zakładu Karnego w W. udzielił A. K. zezwolenia na korzystanie przez niego z własnego sprzętu komputerowego określając jednocześnie sposób i warunki korzystania z niego w ten sposób, że skazany uzyskał możliwość korzystania ze sprzętu komputerowego w świetlicy Zakładu Karnego w W. i pod nadzorem Funkcjonariusza D. Ochrony, po uprzednim ustaleniu terminu z Koordynatorem Oddziału w wymiarze trzech dni w tygodniu po trzy godziny dziennie, do dnia 18.10.2017 roku. Po zakończeniu korzystania ze sprzętu, miał być on każdorazowo zwracany do magazynu.

Powyższe rozstrzygnięcie narusza prawo skazanego do posiadania w celi dokumentów związanych z postępowaniem, którego jest uczestnikiem. Przepis art. 110a § 1 kkw nie stanowi bowiem, w jakiej formie dokumenty te skazany winien posiadać. Zgodnie z art. 115 § 14 Kodeksu karnego, dokumentem jest każdy przedmiot lub inny zapisany nośnik informacji, z którym jest związane określone prawo, albo który ze względu na zawartą w nim treść stanowi dowód prawa, stosunku prawnego lub okoliczności mającej znaczenie prawne.

Skazany z mocy prawa ma możliwość posiadania w celi ww. dokumentacji i administracja zakładu karnego nie ma kompetencji do ograniczania tego prawa w drodze decyzji dyrektora ZK. Brak jest także jakichkolwiek podstaw do regulowania czasu przez jaki skazany będzie mógł skorzystać z dokumentacji procesowej. Takie rozwiązanie ujemnie wpływa na sytuację procesową skazanego i może wpływać negatywnie na ostateczne rozstrzygnięcie w sprawie.

Skazany nie może także ponosić negatywnych konsekwencji w postaci ograniczenia jego prawa do posiadania dokumentów związanych z postępowaniami, których jest uczestnikiem tylko i wyłącznie dlatego, że w toku wcześniejszych postępowaniah dostarczono mu zdigitalizowaną dokumentację procesową. Względny bezpieczeństwa, na które powołała się administracja zakładu karnego – bez wskazania o jakie dokładnie potencjalne zagrożenia chodzi - nie stanowią wystarczającej przyczyny do ingerencji w prawo do informacji skazanego. Dyrekcja zakładu karnego w zaskarżonej decyzji nie podjęła się próby wykazania ewentualnego zagrożenia porządku i bezpieczeństwa

obowiązujących w zakładzie karnym, które niosłoby za sobą pozwolenie skazanemu na posiadanie sprzętu komputerowego wyłącznie w celu posiadania i korzystania z zawartej na nim dokumentacji procesowej.

Należy zgodzić się z argumentacją dyrekcji Zakładu Karnego w W., że obecnie istnieje możliwość miniaturyzacji urządzeń elektronicznych oraz szeroko rozpowszechnionego dostępu do sieci publicznych drogą radiową. Nie sposób jednak przyjąć, że administracja zakładu karnego nie ma żadnej możliwości zbadania sprzętu komputerowego skazanego pod kątem możliwości jego dostępu do Internetu i innych środków mogących naruszać bezpieczeństwo i porządek w zakładzie karnym. Zdaniem Sądu, administracja zakładu karnego może za zgodą skazanego pozbawić jego sprzęt komputerowy możliwości dostępu do środków łączności przewodowych i bezprzewodowych takich jak m.in. sprzętowe moduły dostępowe do Internetu (modem kablowy, modem bezprzewodowy, (...), moduł bluetooth, port podczerwieni i inne). Zdaniem Sądu dopiero w przypadku niewyrażenia przez skazanego takiej zgody może znaleźć zastosowanie art. 110a § 4 kkw, zgodnie z którym skazany nie może posiadać, poza depozytem, środków łączności oraz przedmiotów i dokumentów, które mogą stanowić zagrożenie dla porządku lub bezpieczeństwa w zakładzie karnym. Wówczas bowiem zajdzie usprawiedliwione podejrzenie, że laptop skazanego będzie służył także do innych celów niż wynikające z art. 110a § 1 kkw, jednakże administracja zakładu karnego powinna to zbadać i należycie uzasadnić.

Konieczne jest takie zapewnienie skazanemu korzystania ze sprzętu komputerowego, które wypełni dyspozycję art. 110a § 1 kkw, a więc skazany uzyska w ten sposób możliwość korzystania ze swojego laptopa tylko i wyłącznie celem przygotowania się do prowadzonych postępowań.

Mając na uwadze powyższe należało uchylić zaskarżoną decyzję i orzec jak na wstępie.

Sędzia: